

POSTĘPOWANIE LEKARZA PRZYJMUJĄCEGO W PRZYPADKU PODEJRZENIA LUB ROZPOZNANIA ZACHOROWANIA NA CHOROBE ZAKAŻNĄ

W ostatnim czasie liczba zachorowań związanych z epidemią COVID-19 nieustannie wzrasta. Stwarza to konieczność podjęcia działań mających na celu powstrzymanie rozprzestrzeniania się wirusa, które mogłoby powodować kolejne zakażenia. Z tego względu ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi przewiduje procedury umożliwiające nałożenie określonych obowiązków na osobę zakażoną, chorą, podejrzaną o zakażenie lub chorobę albo mającą styczność z czynnikami chorobotwórczymi. Pojawia się zatem pytanie, jakie możliwości i obowiązki posiada lekarz przyjmujący takiego pacjenta do szpitala?

Zgodnie z art. 35 w/w ustawy w przypadku podejrzenia lub rozpoznania zachorowania na chorobę szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną, lekarz przyjmujący do szpitala (po wcześniejszym skierowaniu pacjenta do odpowiedniej placówki czy oddziału przez inny podmiot) ma możliwość poddania takiej osoby:

- hospitalizacji,
- izolacji,
- kwarantannie,
- badaniom

lub też zlecenia izolacji w warunkach domowych.

Pojęcie izolacji w warunkach domowych stanowi novum, wprowadzone nowelizacją ustawy z dnia 31 marca 2020 r., a dotyczące licznych przypadków skierowania osób chorych na swego rodzaju „izolację domową” (wcześniej przepisy nie przewidywały tego typu środka). Zgodnie z nowo przyjętą definicją jest to odosobnienie osoby chorej z przebiegiem choroby zakaźnej niewymagającej bezwzględnej hospitalizacji ze względów medycznych w jej miejscu zamieszkania lub pobytu, w celu zapobieżenia szerzenia się chorób szczególnie niebezpiecznych i wysoce zakaźnych.

Co ważne, zastosowanie przez lekarza w/w środków wobec osoby chorej lub podejrzaną o zachorowanie następuje w oparciu o własną ocenę stopnia zagrożenia dla zdrowia publicznego. Ponadto, środki te mogą być stosowane również w przypadku gdy brak jest decyzji państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, a osoba podejrzana o zachorowanie, chora lub narażona na zakażenie nie wyraża zgody na hospitalizację, izolację, kwarantannę, wykonanie badania lub izolację w warunkach domowych.

O przyjęciu do szpitala albo skierowaniu do izolacji, kwarantanny lub zleceniu izolacji w warunkach domowych, lekarz ten jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla szpitala, miejsca izolacji, odbywania kwarantanny lub izolacji w warunkach domowych.

Zawiadomienie powinno obejmować przekazanie danych pacjenta takich jak:

- imię i nazwisko;
- datę urodzenia;
- numer PESEL, a w przypadku gdy osobie nie nadano tego numeru - serię i numer paszportu albo numer identyfikacyjny innego dokumentu, na podstawie którego jest możliwe ustalenie danych osobowych;
- obywatelstwo;
- płeć;
- adres miejsca zamieszkania;
- rozpoznanie kliniczne zakażenia lub choroby zakaźnej, charakterystykę podstawowych objawów klinicznych, okoliczności wystąpienia zakażenia, zachorowania lub zgonu z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka, charakterystyki biologicznego czynnika zakaźnego, oraz inne informacje niezbędne do sprawowania nadzoru epidemiologicznego, zgodnie z zasadami współczesnej wiedzy medycznej.

Lekarz jest również obowiązany poinformować osobę podejrzaną o zachorowanie, chorą lub narażoną na zakażenie i jej osoby najbliższe o przesłankach uzasadniających podjęte działania oraz dokonać odpowiedniego wpisu w dokumentacji medycznej.

r.pr. Julia Gałęska

r.pr. Jadwiga Jarząbkiewicz-Górniak